

BERLÍN

MÉS QUE UNA MARATÓ

3 de la matinada, sona el despertador. Per estrany que pugui parèixer tothom apaguem el despertador amb alegria, i és que el nostre viatge va a començar. Maletes en mà i tots junts cap a una de les maratons més multitudinàries del món: la Marató de Berlín. En total dèssset corredors, amb els corresponents acompanyants, embarcarem cap a Berlín divendres passat. No tots erem del poble, però correrem tots units baix el nom del Club Atletisme Alcàsser.

El que més meravellava de la dita marató és la quantitat d'atletes que ens concentrarem al Tiergarten berlinés, molt a prop de la Columna de la Victòria, pronosticant el que anava a significar aquell dia. Ni més ni menys que 40.000 n'arrancarem a correr al tir de la pistola i davall del magnífic tapís de globus rojos, grocs i taronja. I és de recalcar també el paper dels espectadors: vorà un milió de persones bordejaven el recorregut animant a tohom, fora local o estranger.

No erem els únics espanyols que ferem la marató, ni de lluny, ja que al llarg de la cursa ens trobarem amb corredors de Xàtiva, Sevilla, Madrid, Catalunya... en total uns 650. Cada grup, per supost, amb el seu sèquit fidel d'animadors a cada punt del circuit, i que donaven forces i ànims als seus representants i a la resta també.

Al llarg de la marató, poc a poc, ens anarem separant els membres del club, depenent de quines foren les ambicions personals en tant assenyalat dia. El que és innegable és que tots sentirem la mateixa sensació al passar al quilòmetre 41 per davall de la porta de Brandemburg i ser conscients de la gesta personal de cadascú. I creuar la meta, també, espectacular. La línia que feia una estona havia creuat el plusmarquista mundial de marató Haile Gebrselassie batint el rècord del món, i fent que passara a la història aquell event en el que havíem tingut la sort de participar.

Per molts va ser una gran experiència, a més d'una altra marató que apuntar al currículum personal. Però per a mi va ser molt més. Va ser la meua primera marató. La estrena més gran que cap esportista pugui concebir: un entorn perfecte, decenes de milers de participants, un nombrós públic animant, un rècord del món a la prova i, el que és més important, arribar a meta agafat de la mà del teu pare.

Abel Folch